

Beszélgetés Devalon James Small Legs indián javasemberrel

Sambhala Tibet Központ

2004. április 8. Hendrey Tibor

Devalon James Small Legs feketelábú indián orvosságos ember vezette április 2-án *A Nomád Lovasíjász Népek Újraegyesítésének szertartását*, ahol a hazai "törzsek" meghívott képviselői, többek között Hendrey Tibor, Laár András, Magyar Gábor, Nádorfi Lajos, Petraskó Tamás, Pucskó József, Püski István, Saint No. 9. Nee-Ta-Tis-Ka, Somfai Kara Dávid, Sólyomfi Nagy Zoltán, Szathmáry Botond és Csörgő Zoltán elszívták a békepipát. Devalon 2004. április 8-án előadást tartott Budapesten, a Tibetet Segítő Társaság Sambhala Tibet Központjában az indián hagyományról, s ennek kapcsán Hendrey Tibor interjút készített vele.

Hendrey Tibor: A Hagomány, bárhol a világon, minden más kultúrkörben való megjelenését szívünkben érezzük, mivel tudjuk, hogy a harmonikus, boldog emberi lét alapfeltétele ezen szellemi utak életben tartása. Nagy örömünkre szolgál, hogy az Ön személyében olyan emberrel találkozhatunk, akinek az a feladata, hogy az emberi hagyomány soha ki nem alvó parazsát tisztító tűzzé gerjessze, amely egyben a világhosszág fáklója is a jövő nemzedékek számára.

Devalon James Small Legs: A történelmünk mindig is arról szólt, hogy megosztottuk másokkal a kultúránkat, a tradícióinkat és a szellemiségünket. Sosem volt olyan idő, amikor ne osztottuk volna meg másokkal földjeink gazdagságát, vagy mindazt a gazdagságot, amit a szokásaink, kultúránk és szellemiségünk kínál. Nevem "Long Time Travelling" (Hosszan Utazó), észak-amerikai indián vagyok, Pikuni a Feketeláb Törzsszövetségből. Népem a Sziklás hegység mellett elterülő nagy síkság északi feléről származik. Manapság ez a terület részben Kanada, részben az Egyesült Államok fennhatósága alá tartozik. Életem nagy részében a tradicionális indián utat követtem. Fiatal korom óta nagyon sok spirituális dolgot láttam. Spirituálisnak hiszem őket, mert ezeket a dolgokat senki más nem látta. Azután iskolába kezdtem járni, a fehérek iskolájába a rezervátumban, amely számunkra nagyon brutális volt, s ekkor elveszítettem ezt az utat. Kereszténnyé váltam, s a katolikus utat kezdtem követni.

H.T.: Miként vált kereszténnyé?

D.: Anyám és apám a katolikus vallást követte, hiszen a múlt század első felében az imáink törvényen kívülinek számítottak, naptáncunk törvénytelen volt, iskoláinkban nem beszélhettünk anyanyelvünkön. Elszakítva a szüleimtől, kanadai városokban helyeztek el engem és a korombeli diákokat. Fehér emberként nevelkedtem, A katolikusok úgy tartják, kétféle út van, az egyik a mennybe vezet, a másik le a pokolba, s ahová az indiánok mennek, az mindig a pokol. Azt mondták, a pokol felé mindig a tipik voltak, hogy a nyelvem a gonosz nyelve, az imáim a gonosz imái. Képzelheted, mit jelent egy gyereknek, ha folyton ezt hallja. Szóval fehér emberré váltam, a fehér ember útját követtem, fehér vallást tanultam. Főiskolára jártam, ösztöndíjat kaptam, nagyszerű sportoló voltam. De ezzel egy időben folyamatosan álmotam az ősrégi időkről. Mire húsz éves lettem, az álmok nagyon gyakorivá és erőteljessé váltak. Akkor már ismertem az ősi vadász kultúrát, apám és nagyapám megtanítottak rá, így tudtam, hogy kell vadászni. De az álmok a látomás kereséséről egyre csak

érkeztek. Ugyanekkor egyre súlyosbodó személyiségzavaram támadtak és ennek eredményeként nagyon fiatalon elkezdtem alkoholt és drogokat fogyasztani, magával ragadott az alvilág is. Abban az évben, amikor megházasodtam, tavasszal felmentem a hegyekbe, hogy az erők utat mutassanak nekem. Akkor kezdődött a spirituális életem. Hamarosan az egész életem homlokegyenest megváltozott, megváltoztattam az addigi hibás életviteletemet és elkezdtem tanulni. Ez az út nem a feketeláb út volt, hanem az orvosságos emberek útja. A feketeláb embereknek vannak alapvető kulturális és tradicionális útjai, de az orvosságos emberek útja ettől eltérő. Fenn a hegyekben a nakota nemzetségbeli Dawn Raider (Hajnalban Lovagló) segítőként megkezdtem tanoncságomat, hogy orvosságos emberré váljak, s melynek nehézségeit akkor még közel sem ismertem. Lassan, de biztosan elkezdtem azzá válni, aki ma vagyok, az életemet az orvoslásnak szenteltem.

H.T.: Kérem, mondja el, honnan származik az indián hagyomány és foglalja röviden össze a szellemi hagyomány lényegét!

D. A mi szellemisségünk három dologban gyökeredzik: a Teremtő, az élet nagy köre - a négy szent irány, ahol a spirituális nagyszülők élnek - és a Földanya. Ez az a természet adta törvény, amit megmutattak számunkra, hogy kövessük. A szokások és a kultúra is ennek a része, de a legalapvetőbb annak a megértése, ahol mindezek elkezdődnek. A teremtés, a hegyek, a vadon - ez az, ahonnan az erők érkeznek. Ezt személyesen is megtapasztaltam, hiszen sokszor voltam fent a hegyekben, s mindaz, amit tudok, onnan származik, a Teremtőtől. Ez a magja a mi szellemisségünknek, a szokásainknak, az egész kultúránknak.

H.T.: Feltérképezhető ennek valami nagyon régi gyökere?

D. Ez a népünk vérében van, ami bennem folyik, az őseimben is keringett. Ez az, ahonnan a tudást kapjuk. Ha valaki megérti, honnan származik a spirituális tudás, erre a következtetésre jut.

H.T. Az indiánok őshazája Amerikában van, ezt mindenki tudja, de gondolom azt is, hogy a bevándorlók tették teljesen tönkre az indián kultúra és szellemisség szinte minden ágát, úgy hogy az indiánok leszármazottjai mára a gyökértelenség és demoralizáltság totális állapotába kerültek. Ugyanakkor Amerika ma a világ legfejlettebb államának számít és még a kultúra és a művészet terén is jelentőséggel bír. Hogyan lehet ezt az ellentmondást feloldani, vagy úgy is kérdezhetném: megérte a világnak?

D.: Az amerikaiaknak két utat mutattak. Az első betelepülők, akik részt vettek Amerika meghódításában és civilizálásában két út ajándékát kapták meg. Az egyik a Teremtő útja volt, a másik a háborúé. Amikor először jöttek, meg akartuk osztani velük a földünket, de háborúba kezdtek. Amerika a háborút választotta, háborúban született és ez mindig is így volt, egészen a polgárháborúig. Erre építették hadigépezetük fejlesztését is, mindig háború volt, háború az egész világban. Manapság azonban ez már nem a harcosok küzdelme, hanem erős gazdasági küzdelem folyik. Összes érdekeltségük a háborúban rejlik, így sosem választják a Teremtő útját, ami a béke. Ami az amerikai őslakosokat illeti, ők mindig a Teremtő oldalán próbáltak állni. De azt is meg kell értenünk, hogy mi indiánok is felelősek vagyunk, hogy részt vettünk a saját édenünk elpusztításában. Saját életmódunkat semmisítettük meg ezáltal, szenvedtünk is

miatta. Az első figyelmeztetések a Teremtőtől 1845-ben érkeztek a feketelábúakhoz, s ezekben a jövendölésekben az volt, hogy ha nem változtatunk azon az úton, amin haladunk, akkor fogságban tartanak majd minket és a népünk öt generáción keresztül elnyomás alatt él. De az azt követő két generációban lesznek olyan emberek, akik majd újra rálépnek arra az útra, amin addig jártunk, s az indián szellemiség szétterjed majd az egész világon. A hetedik generációban megváltozik majd a világ. Mi vagyunk az ötödik generáció, a gyerekeink már a hatodikban élnek, s hamarosan jön a hetedik. Szóval közeledik a világ változása is.

H.T.: Vannak-e olyan kultúrák a világon, amelyekkel rokonságot érez, amelyek véleménye szerint közös múltból táplálkoznak az indiánokkal? Többször hangsúlyozta, hogy mennyire fontosnak tartja a lovas nemzetek egymásra találását.

D.: Úgy hiszem, a magyar hagyomány nagyon sok dologban hasonlatos mi kultúránkhoz. Nem csak az írott dolgokra vagy a tanításokra gondolok. Ennek testi jelei is vannak: ez az a bizonyos kék jel, amivel nem egy magyar gyermek is megszületik, az úgynevezett "mongol jegy" ugyanaz, mint nálunk, ahol sokan születnek ezzel a jeggyel. Mindez olyan kultúrába vezet minket vissza, melynek pontos helyét nem ismerjük, egyesek Amerikába helyezik, mások Mongóliába. Valamikor egy nagy vándorlás alatt bekövetkezett egy kétfelé szakadás, ezt az időt mi úgy hívjuk: a nagy árvíz. Valószínűleg ez az árvíz az, amiről a Biblia is mesél. Szétválasztotta népeinket, az egyik csoport erre jött, a másik arra ment. A ló szerepét pedig azért hangsúlyozom a magyarság számára, mert lennie kell egy fókuszpontnak a spirituális világban. Az indiánok számára ez a fókuszpont a bölény volt, ő volt a mi "kulcsállatunk", szellem-állatunk. A bölény minden szellemiséget megad nekünk, hogy egyé tudjunk válni az univerzummal, megad nekünk ahhoz is mindent, amire a túléléshez szükségünk van. Magyarországon az emberek számára a ló ez a szent állat. Három nappal ezelőtt volt szerencsém találkozni egy kicsi fehér lóval, fehéres-kék szemekkel. Ha egy ilyen állat születik, az nekünk szentnek számít, s egyúttal azt is mutatja, hogy nagy változások fognak történni Magyarországon. Az én szertartásaimban a lovak beszélnek! Ez a legnagyobb spirituális erő, amely biztosítja a fehér emberek és az indiánok közötti megértést. Amikor a ló megjelent a mi kultúránkban, tudtuk, hogy szent állat, hiszen képes volt a hátán hordani az embert, aki ezáltal nagyon erőssé vált. Ezért mondhatjuk, hogy a ló jelentőségteljes állat a magyar kultúrában is.

H.T. Lehet-e jellemezni mai világunk állapotát, az emberek gondolkodásmódját, miket tart követendőeknek és miket feltétlenül kijavítandóaknak?

D. Hó! Ez egy nagy kérdés! Ami a világ helyzetét illeti, már amit az elmúlt két és fél évben utazásaim során láttam, az az, hogy a kapzsiság és a pénz váltak az emberiség imájává. Ez vezeti őket. Más oldalról nagyon sok ember van, aki jelentős erőfeszítéseket tesz a bolygó megmentése érdekében. És én bátorítom és dicsérem őket! Bízatom, hogy folytassák ezt a próbálkozást, de tartsák szem előtt a Teremtőt is. Csak az ima segíthet minket a túlélésben, hiszen amikor annak idején a kőkorszakban valaki kimondta a legelső imát, a Teremtő segített. Emlékeznünk kell arra, hogy a Teremtő adott nekünk imát, s ezeket fel kell idéznünk, mert segíteni fognak a jövőben is. Talán már említettem korábban, hogy nagy változások várhatók Magyarországon, de ugyanígy a világban. S ezt

komolyan gondolom, hogy nagy változás felé tartunk. Múlt éjjel volt egy álmom, s abban Magyarországot elérte egy háború. Ez a háború talán nem is fizikai háború, hanem spirituális, amiben a magyarok saját maguk ellen küzdenek. Az imáim gerince az, hogy az emberek legyenek toleránsak, elfogadóak egymással szemben, becsüljék meg egymást. Ha elveszítjük ezt a toleranciát, ha elveszítjük ezt a megbecsülést, akkor elveszítjük az imákat is. Azt hiszem, ezzel megválaszoltam a kérdést.

H.T. Mi a szellemi emberek feladata ebben a kizökkent világban?

D.: Véleményem szerint minden őslakos kultúrában, így nálunk is a vezetőknek az a felelősségük, hogy irányítsák a népüket. Nekik kell vezetniük a népüket a gazdasági függetlenség és ezen keresztül a túlélés felé. Az orvosságos ember felelőssége a kapcsolat a földdel. Az ő felelőssége a földtől származik. Felelős az emberiségért, az állatvilágért, a földért. Az, hogy ő hogyan illik bele a törzs egészébe az a néptől függ. Mert az emberek viszont felelősek az orvosságos emberekért, hogy életben tartsák ezt a hagyományt, mert ha nem, maguk is elvesztek.

H.T. Köszönöm szépen a beszélgetést.